

“Neen” voor de productie van wapens

Mijn persoonlijke verhaal is beïnvloed door de weg die ik volg met andere mensen van de Focolarebeweging. Wij trachten om samen die gist te zijn die het deeg doet rijzen.

Enkele jaren geleden hebben mijn man en ik een mechanisch atelier met 6 arbeiders heropgericht. Het was een droom die uitkwam en terzelfder tijd konden we een professionele toekomst verzekeren aan onze 3 kinderen. Tijdens de eerste zes maanden van activiteit, zijn we gestoten op de harde werkelijkheid van het zelfstandig werken: onderbroken arbeid, bureaucratie en zelfs enkele bedekte pogingen tot corruptie.

Het was voor ons belangrijk van in de legaliteit te blijven en deze pogingen naast ons neer te leggen maar door deze houding en door de crisis in de automobielsector, was het zakencijfer in de loop van een jaar tot de helft herleid. We hadden dus veel schulden te betalen, zonder geldmiddelen. Daardoor hebben we de harde beproeving moeten doorstaan van een groot deel van de arbeiders te ontslaan. Voor het ontslag, hebben we hen de noodzakelijke aanbevelingsbrief gegeven zodat ze een werk konden zoeken en hen ook alles gegeven waar ze recht op hadden. Daarvoor waren we verplicht om machines te verkopen.

We hebben dit alles beleefd als een mislukking maar we hebben niet opgegeven. De familie van de Beweging steunde ons in het gebed. We hebben ons aan God toevertrouwd opdat Hij ons leidt in onze keuzes, we trachten om met de klanten, de leveranciers, de vertegenwoordigers en met ieder die het atelier binnenkomt correcte relaties op te bouwen. God heeft niet op zich laten wachten. De gelegenheid om van sector te veranderen heeft zich aangediend, een sector die ons meer garantie op continuïteit gaf; mijn vader heeft ons een geldsom ter beschikking gesteld om het hoofd te bieden aan de meest dringende afbetalingen; een vertegenwoordiger heeft ons een apparaat in leen gelaten gedurende een lange periode; de leveranciers hielpen ons door een uitstel van betaling. Zo zijn we terug boven water gekomen. Het mooiste resultaat in deze periode was dat de kinderen gegroeid zijn in het geven van waarde aan zaken die belangrijk zijn zoals de keuze van een sober leven, en ze hebben de liefde van God ondervonden door kleine maar belangrijke tekens. In 2009 heerst er een mondiale crisis; ook wij hebben daar de effecten van ondervonden.

Soms kreeg de ontmoediging de bovenhand maar we zijn voort gegaan door duizenden moeilijkheden, zonder enige zekerheid voor morgen en blijven geloven in de liefde van God die ons verwonderd heeft doen staan bij talrijke gelegenheden. Bijvoorbeeld, op een dag waren we bezorgd want we hadden zelfs niet een enkele bestelling! Ik heb aan de mensen die met mij de Focolarespiritualiteit deelden gevraagd om te bidden. Enkele dagen later, drukte de fax 72 pagina's aan bestellingen af! We hebben echt de concrete liefde van God voor ons gevoeld.

In 2016 heeft één van onze klanten, die af en toe bij ons bestelde, ons een belangrijk werk toevertrouwd voor enkele maanden met voor de toekomst het perspectief van meerdere contracten. Dit zou ons uiteindelijk de rust geven waarvan we reeds zo lang droomden. Op het einde van het eerste contract hebben we ontdekt dat bepaalde geproduceerde stukken zouden gebruikt worden in de industrie van zware wapens ...

De beelden in het televisiejournaal toonden in die periode talrijke wanhopige migranten die de oorlogen in hun land ontvluchtten. De keuze om niet te werken voor deze onderneming werd door mij en mijn man met een beetje angst genomen; we hadden geen twijfels en onze zoon, die zo pas was beginnen werken met ons, was volledig akkoord...

In de maanden die volgden heeft het gebrek aan werk ons opnieuw gebracht bij een mogelijke sluiting van het atelier. Nogmaals hebben we ons aan God toevertrouwd en na enkele maanden van onzekerheid hebben we nu werk met een maand vervroeging, wat in geen 10 jaar meer was gebeurd!

Ik voel echt dat God naast ons wandelt. Ik bedank Chiara die, als een licht op onze route, ons altijd heeft geholpen om de coherente keuzes te maken door rekening te houden met de waarde van de persoon en door profijt en economische zekerheid op een tweede plan te zetten.

L. Mombelli